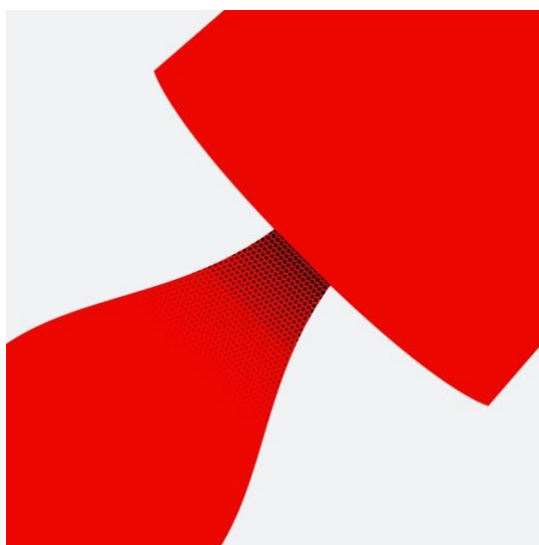

Del 17 d'octubre de 2024 al 23 de febrer de 2025. Disseny Hub Barcelona

El DHub homenatja VINÇON i estableix un joc de miralls amb IKEA que permet reflexionar sobre el significat del disseny amb la seva nova exposició

- *100 objectes d'IKEA que ens hagués agradat tenir a VINÇON* parteix d'una idea original de Fernando Amat, *alma mater* de l'emblemàtica botiga barcelonina, que ha estat desenvolupada per l'arquitecte Juli Capella, comissari de l'exposició.
- La mostra, que es podrà veure del 17 d'octubre de 2024 al 23 de febrer de 2025 al Disseny Hub Barcelona (DHub), proposa una anàlisi comparativa entre dues marques que, cadascuna amb uns valors i una escala, han esdevingut referents del sector amb un compromís compartit amb el bon disseny i la seva democratització.
- A partir d'aquest joc de miralls, l'exposició obre un debat amb professionals del sector i d'altres disciplines que convida el visitant a reflexionar sobre el significat que té avui dia el disseny i com aquest està present a la seva vida quotidiana.
- La proposta es complementa amb Reviu, un taller creatiu i de recerca en el què participen entitats socials de la ciutat i que es planteja construir, amb materials en desús, un hipotètic pis pilot que cobreixi les necessitats bàsiques més enllà de les lògiques comercials.

Descarregueu el dossier [aquí](#)

Descarregueu imatges [aquí](#)

Sol·liciteu entrevistes [aquí](#)

Del **17 d'octubre de 2024 al 23 de febrer de 2025** es podrà veure al Disseny Hub Barcelona (DHub) **100 objectes d'IKEA que ens hagués agradat tenir a VINÇON**, una exposició amb la que es completa l'**homenatge a l'emblemàtica botiga barcelonina** que es va iniciar amb la publicació del llibre *Vinçon. 1929-2015* després que, al tancament del negoci l'any 2015, els propietaris de l'establiment cedissin el seu nodrit arxiu a l'Ajuntament de Barcelona, que el va allotjar al Museu del Disseny del DHub.

La mostra parteix d'una **idea original de Fernando Amat**, *alma mater* de VINÇON, que va proposar com a contingut d'aquesta exposició fer, juntament amb **Sergi Amat**, una selecció de 100 objectes de la marca sueca que els hauria agradat tenir a la seva botiga, com una picada d'ullet a IKEA. **Juli Capella**, que n'és el comissari, ha desenvolupat aquesta idea inicial per, més enllà de la selecció dels 100 objectes, establir un **joc de miralls entre les dues marques**. Dos referents que han marcat les darreres dècades del disseny, i que, tot i les evidents diferències d'escala, també presenten semblances.

Aquesta anàlisi comparativa, que aprofundeix en 14 ítems que van de la història i els fundadors a les xifres o la geografia, passant pel *namings*, el logotip, la comunicació, la publicitat, les bosses, la democratització del disseny, la promoció de la cultura o l'arquitectura de les botigues, **posa en evidència diferències** com ara l'abast territorial, la facturació o el tipus de gestió. **Però també treu a la llum alguns trets comuns** en el perfil dels seus impulsors, en la importància que les dues marques han donat a aspectes com la comunicació, el *namings*, el sentit de l'humor, la promoció de l'art, o en el compromís compartit amb el bon disseny i la seva democratització.

La conversa que l'exposició estableix entre VINÇON i IKEA **permet reflexionar sobre aspectes com ara què és el bon disseny i com impacta a la vida quotidiana** de les persones, els cinc valors del disseny democràtic (forma, funció, qualitat, sostenibilitat i preu), la interrelació entre funcionalitat i estètica. L'exposició informa del preu de les peces triades, un fet gens usual en un museu. I ho fa precisament amb la intenció d'introduir el debat sobre la importància social que té aquesta dada a l'hora de triar un producte. El joc de miralls entre les dues marques també planteja altres temes més enllà del disseny, com ara els **valors que marquen les decisions de compra** en les societats de consum i les **implicacions socials i ecològiques** que aquestes acaben tenint.

Un grup de persones alienes al món del disseny i un altre grup de professionals del sector es plantegen totes aquestes qüestions en un **debat que es mostra a l'exposició en format audiovisual** i que **convida al visitant a plantejar-se quin és el significat del disseny avui dia**. Els convidats als debats han sigut dissenyadors, escriptors, periodistes, filòsofs: Mercedes Abad, Joana Bonet, Manuel Delgado, Òscar Guayabero, Nani Marquina, Ana Mir, Marc Morro, Rosa Pera, Lluís Permanyer, Oscar Tusquets, Juan Evaristo Valls i Anatxu Zabalbeascoa.

La mostra es complementa amb un **taller de recerca i creació** que es portarà a terme de manera paral·lela. El taller Reviu, concebut pel dissenyador **Curro Claret** i l'estudi d'arquitectura i disseny **TAKK** (Mireia Luzàrraga i Alejandro Muiño) i en el qual participaran diverses entitats socials de Barcelona, es proposa **construir un hipotètic pis**

pilot al mateix DHub **que doni resposta a les necessitats bàsiques i quotidianes** de les persones, més enllà de les lògiques comercials. Per fer-ho, s'utilitzarà **material en desús**.

La història d'una de les botigues més singulars de Barcelona

VINÇON va abaixar la persiana l'any 2015 després de quasi 75 anys de singular activitat comercial i cultural. **El seu origen es remunta als anys 20 del segle passat** quan Enrique Levi va obrir un negoci d'importació i venda a l'engròs de porcellana fina. Anys més tard, es va associar amb el seu cunyat Hugo Vinçon i van agafar un local al Passeig de Gràcia que, a partir de 1940, va passar a anomenar-se Regalos Hugo Vinçon, amb un punt de venda d'objectes de cristall i porcellana, un espai per a l'exposició d'art i un extens espai per a emmagatzemar mercaderies. Un dels empleats, **Jacinto Amat, es va quedar amb l'empresa l'any 1957**. Poc després, els seus fills **Juan i Fernando** es van incorporar a un negoci que va fer un tomb quan, després de la mort del pare, l'any 1967, en **van agafar les regnes**. Juan i Fernando van anar perfilant una proposta que es va acabar convertint en un dels establiments més singulars i emblemàtics de la ciutat.

Els dos germans van començar a portar a Barcelona disseny internacional, que seleccionaven basant-se amb la seva intuïció i amb una sensibilitat gairebé comissarial. Aquest bon olfacte per triar objectes que interessaven als barcelonins i l'obertura comercial d'Espanya després dels anys d'escassetat de la postguerra van fer créixer les vendes. Més enllà de l'activitat comercial, l'empresa va convertir **La Sala Vinçon** en el **primer espai de Barcelona on es parlava de disseny com a cultura** quan encara no existia a la ciutat cap institució que promocionés el sector. Aquesta sala **va arribar a fer fins a 316 exposicions amb accés sempre gratuït**. La crisi que es va anar arrossegat des de l'any 2008, la competència i la turisticació de Passeig de Gràcia van portar la família a decidir el tancament el 2015.

VINÇON va ser clau en l'eclosió del disseny barceloní. Totes les guies internacionals citaven Vinçon com a fita imprescindible del nou disseny barceloní i espanyol. **Va exercir de prescriptor, altaveu, bressol, difusor, expositor, interconnector i internacionalitzador del sector**. Per això el DHub ha volgut reconèixer aquest paper primer amb la publicació del llibre *Vinçon 1929-2015*, editat per l'Ajuntament de Barcelona, l'Institut de Cultura, el Museu del Disseny de Barcelona i l'editorial Tenov, i ara amb aquesta exposició sobre el llegat cultural de la botiga, i ara amb una publicació pròpia que recull les peces seleccionades, els díptics VINÇON-IKEA, un resum dels debats i una entrevista amb Fernando Amat.

Contacte de premsa

Paula Mateu Badenes

dhubpremsa@bcn.cat

637 39 36 67